

*«Στη Δημόσια Διοίκηση απαιτείται
ο εσωτερικός έλεγχος να πραγματοποιείται
όχι μόνο απρόσκοπτα αλλά και με
τη συνδρομή των ελεγχομένων»*

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΕΛΙΔΑ 2

ΤΟ ΔΡΘΡΟ

ΕΛΕΓΧΟΣ

Το πόρισμα της επιτροπής που διενήργησε τον έλεγχο στο Γενικό Νοσοκομείο Ζακύνθου για τα περιστατικά των ανεξήγητων μετεγχειρητικών επιπλοκών μπορεί να διαβαστεί ως δείγμα του γεγονότος ότι η Υγεία παραμένει ο μεγάλος ασθενής του κράτους. Μπορεί όμως να ιδωθεί και κάτω από ένα άλλο πρίσμα: εκείνο της απροθυμίας των δομών της Δημόσιας Διοίκησης να τεθούν στη δοκιμασία της έρευνας, να ελεγχθούν για τα πεπραγμένα τους και να αναλάβουν τις ευθύνες τους με το αίσθημα της ευθύνης που επιβάλλεται από τον ρόλο τους.

Όπως δεν νοείται υπουργοί να ενδύονται ιατρικές ρόμπες στην προσπάθειά τους να πείσουν ότι ο μεγάλος ασθενής χαίρει άκρας υγείας, έτσι δεν νοείται και οι υποδομές της Υγείας να παρεμποδίζουν με διάφορες προφάσεις τούς ελεγκτές που οι ίδιες έχουν ορίσει να κάνουν τη δουλειά τους. Ακόμη περισσότερο, δεν επιτρέπεται να το κάνουν όταν ο έλεγχος δεν γίνεται μόνο για να ρίξει φως σε έναν θάνατο, αλλά και για να αποτραπούν ανάλογα τραγικά περιστατικά στο μέλλον.

Εύκολα διαπιστώνεται ο λόγος της άρνησης: ο μεγάλος ασθενής πρέπει να εμφανιστεί πάση θυσία υγιής, να φανεί ότι όλα βαίνουν καλώς. Πέρα όμως από την προφανή ανευθυνότητα, η στάση αυτή υποκρύπτει και μια αντικοινωνική αντίληψη. Η Δημόσια Διοίκηση έχει την υποχρέωση της κοινωνικής λογοδοσίας και η τήρηση αυτής της υποχρέωσης απαιτεί ο εσωτερικός έλεγχος να πραγματοποιείται όχι μόνο απρόσκοπτα αλλά και με τη συνδρομή των ελεγχόμενων. Η άρνηση εκ μέρους τους βαρύνει ασφαλώς τους ίδιους, βαρύνει όμως και τους πολιτικούς τους προϊσταμένους.

ΤΑ ΝΕΑ

